

řízením pro zmatečnost, vyslovil věcnou nepřislušnost soudu první stolice a postoupil věc okresnímu soudu pro Staré město a Josefov v Praze jako soudu příslušnému.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a vrátil věc odvolacímu soudu s poukazem, by o odvolání znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zemský civilní soud v Praze jako soud první stolice zamítl námitku věcné nepřislušnosti usnesením do rozsudku pojatým. Proti usnesení tomuto si žádná ze stran nestěžovala a nabylo proto moci práva. Když tomu tak, nebyl soud odvolací oprávněn, by z podnětu odvolání žalobkyně z moci úřední znovu řešil otázku příslušnosti zemského civilního soudu v Praze a by pro nezhojitelnou nepřislušnost zrušil rozsudek soudu první stolice a řízení jemu předcházející, neboť soud odvolací byl hledíc k § 240 třetí odstavec a 425 druhý odstavec c. ř. s. povinen přihlížeti k tomu, že o námitce věcné nepřislušnosti zemského civilního soudu v Praze již právoplatně bylo rozhodnuto. (Srov. plenární rozhodnutí nejvyššího soudu čis. 3775 sb. n. s., jež sice jedná jen o otázce přípustnosti pořadu práva, ale platí i pro případ, o nějž tuto jde.)

Čís. 6266.

Ustanovení §u 575, třetí odstavec, c. ř. s. předpokládá exekuční tituly z nájemného poměru mezi pronajímatelem a nájemníkem, nevztahuje se však na případ, domáhá-li se třetí osoba proti majiteli domu vyklizení na základě exekučního titulu, prýstícího z veřejného práva.

(Rozh. ze dne 14. září 1926, R I 721/26.)

K žádosti Posádkového velitelství povolil na základě rozhodnutí okresní politické správy soud první stolice usnesením ze dne 27. dubna 1926 proti majiteli domu exekuci vyklizením na přihlášení. Usnesením ze dne 14. června 1926 soud první stolice povolení exekuce zrušil, ježto se vymáhající věřitel nepřihlásil k výkonu exekuce ve lhůtě §u 575, třetí odstavec, c. ř. s. Rekursní soud napadené usnesení zrušil a uvedl v otázce, o niž tu jde, v d ů v o d e c h: Lhůta 14denní §u 575 třetí odstavec c. ř. s. tu vůbec nepřichází v úvahu. Zde jde o zcela jiný a nový titul exekuční, který § 575 třetí odstavec c. ř. s. nemohl mít na mysli, neboť tam výslovně stojí: »Soudní nebo mimo-soudní výpověď, nebo příkaz na odevzdání nebo převzetí najatého předmětu, proti nimž námitky nebyly včas podány, rovněž právoplatné rozsudky o takových námitkách pozbudou platnosti atd.« První soudce neprávem ztotožňuje povolení exekuce v tomto případě s titulem exekučním v §u 575 třetí odstavec c. ř. s. uvedeným. Titulem exekučním jest tu rozhodnutí okresní politické správy ze dne 23. července 1925. § 575 třetí odstavec c. ř. s. předpokládá tituly exekuční, vycházející

z poměru nájemního mezi pronajímatelem a nájemníkem, zde však vymáhající strana pronajímatelem není. Jde tu tedy o titul prýstící z veřejného práva a nelze proto za to míti, že, když vymáhající strana, tedy osoba třetí, se k výkonu ve lhůtě 14 dnů nepřihlásila, poměr nájemní se mlčky obnovil, což vyloučeno jest tím, že exekuční titul čelí tu proti samotnému majiteli domu. Z toho právního omylu prvního soudce, že totiž nesprávně měl za to, že jest tu použití Šu 575 třetí odstavec c. ř. s., vytrysklo ovšem nezákonné rozhodnutí.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, poukázav v otázce, o niž tu jde, k důvodům rekursního soudu.

Čís. 6267.

Lhůta k plnění (§ 409 c. ř. s.) počíná ode dne po pravomoci rozsudku a jen v případě, že proti rozsudku soudu první stolice nebyl podán opravný prostředek, ode dne po doručení tohoto rozsudku, ve věcech nepatrných ode dne po jeho prohlášení.

Proti vyklizení místností, na něž se povolení exekuce nevztahovalo, lze si stěžovati podle Šu 68 ex. ř. k soudu první stolice. Byla-li do způsobu výkonu exekuce podána stížnost k rekursnímu soudu, jest ji odkázati podle Šu 44 j. n. k vyřízení prvnímu soudu.

Pokud jest účelno, by rekursní soud, změniv usnesení soudu první stolice povolivši exekuci, ponechal mu učiniti potřebná opatření.

(Rozh. ze dne 14. září 1926, R I 767/26.)

Soud první stolice povolil exekuci vyklizením, rekursní soud exekuční návrh zamítl a návrh dlužníka, by bylo uznáno, že jest strana vymáhající povinna dvě ložnice, šatnu, kuchyň, kancelář a jídelnu uvést do předešlého stavu a předměty do uschování dané na původní místo uložit pro nepřislušnost soudu a podle Šu 44 j. n. odkázal soudu první stolice jako příslušnému exekučnímu soudu. **Důvody:** Strana povinná vytýká napadenému usnesení právem, že před tím, než rozhodnutí nejvyššího soudu, potvrzujícího rozsudek okres. soudu ze dne 25. září 1925 doručeno bylo straně povinné, byla exekuce povolena, ze spisů C II 812/25 vychází totiž na jevo, že rozsudek nejvyš. soudu, rozsudek prvního soudu potvrzující, doručen byl straně žalované 20. května 1926, kdežto návrh exekuční podán byl již 19. května 1926. Již tím porušen byl předpis Šu 7 ex. ř., následkem čehož stížnost jest odůvodněna, bylo jí vyhověti a návrh exekuční pro nedostatek zákonných podmínek v čase jeho podání změnou napadeného usnesení zamítnouti. Důsledkem toho bylo také straně povinné přisouditi útraty stížnosti dle Šu 78 ex. ř. a §§ 41 a 50 c. ř. s. Soudu rekursnímu přísluší ovšem právo prozkoumávati správnost usnesení exekuci povolujícího, nikoliv však právo rozhodovati o úkonech exekučním soudem předsevzatých. Bylo proto